

Práce se zaměřuje na kritiku opozice utopie a dystopie, potažmo jejich definic jako žánru (žánrů) v několika teoretických reflexích, ilustrujících hlavní proudy teoretického pojmání utopie a dystopie, a na následnou analýzu vybraných exemplárních literárních textů označovaných jako utopie či dystopie. V první části je pozornost soustředěna na odhalování nedostatků vybraných definic a odmítnutí této snahy jako základu pro zkoumání vybraných literárních textů. Těmi jsou tzv. klasické utopie: Utopie Thomase Mora, Sluneční stát Tommase Campanelly, Nová Atlantida Francise Bacona a texty typicky označované jako dystopické: My Jevgenije Zamjatina, Krásný nový svět Aldouse Huxleyho a 1984 George Orwella. Cílem druhé části práce je nabídnout komparativní přístup zkoumání vybraných textů na základě jejich jednotlivých vzájemných vztahů a jejich uspořádání (pravidel stavby), bez nutnosti hledání zastřešujících definic pojmů a podstaty utopie či dystopie.